

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 1. Transport av høy
Tilleggsspørsmålnr.
Emne :
Oppskr. av : *Hasm. Gjøs til*
(adresse) : *Ranland*

Fylke: Telemark
Herad: Ranland
Bygdelag: Hadeland
Gard: Borge
G.nr. Br.nr.

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke) :

SVAR

1. På ein liten gard - eller buemannsplass
der dei ikkje har hatt mål dei spåsont
brukte andre måler med i føde høye i hus, um
på større gardsar med hest.
Ta så i utmosti er det ikkje aldri med
enna, men det kan minna svært.
Men mange småbrukarar driv med det
enna - *Disse* gardsar ^{ha stoffa} ikke elles kva
dei riske å nytte, etter dei gitt bidrag til å dyrke heime.
Når ein som ikkje har hest gjøler, skal
fød him højet frå utslårta, so gis han
det på den måten at han leiger fleire
høgrasar samstundes - ein støys tilgjend-
(børn med den aktuelle at han betalar).
Sælis fød han henn højet på 1- eller 2
dagar; dette er ein slags gynninum for brøyting
an vegen til utslårta

2. Før i tida var det å bere højet i høy
til stakkar, eller "skjætja" som dei seie her,
det var ei lita bimbra hus utan rørst. *Malokka*,
 som stod nær utslårta. Dette var alltid
høst med kvær = ein klippestokk som
var spanta ^{lite} høl. Tøka hadde under seg aure krua

og sør i umleg orde ut:

Steink skjyller, teknar med
kvær slund det ei mengd

Ubbale: "Ljyjjé"

Bukklast: "Ljyjjé")
av alt i heiane

Over-kvær og underkvær var høgge på same
måten, men når dei la dei på, so la dei
underkværet med den runde sia ned, høgge ^{or}
før åsane, so der atkjøi skulle stvide ned,
og overkværet la dei ned røntida (børkida)
opp og høl-sida ^{uppe inntil frå vár} ned. Dette var dette og varige
tak. Den som bygde bruka atkjøi artur gaga
enn öks og sag. Tre fram dei i nordiske skog,
gran, ellers hest furu. Jarmel lagar som
lag i område gran dei opp og kløyvde dei
kvær. — Kvær, eit.

I dei siste 20 åri har ^{dei som følgje har hatt} sluttet med å bera i bau
på ryggen. I staden har dei fleste funga seg
ei liti lettgyndt twa-fils, høgveg, utvendig
med "darrar" og grindas. Dette er lett å drage
og svinkel i lesse i. Kværkja myri altfor blant
gong det fint. (→ høvding)

"Børsvakk" eller "Riseband" er teknikken, den
har i bau: Høgde vant "Kremet" i stan, feste
Kremet - dessu vant lagde bink på den
beifalle bau, som låg på ein lagley sted - det
var sjeldnagt fungerat å reise seg med bryrdi ^{utan}
det var for flatt. — 7-8 eller 9 Kremet var
normalt bryrd - ellers leste Karan eksplosiv li kjepp
seg altså til. Den gjunde so bryrdi som sa
høgk, at ein kunde kjepp han del gjepp enda i
ja pressa armene innanfor å feste
seg bryrdi på seg. Når den skulde reise seg, så gjorde
den det først med truban hjelp, før den kunde
itt kjepp so det gjekk lettare um ein kremetomte.
Den sollte halde i myri (marte) spente seg alttyver
Ø dekk av småbunkeone

og aklyver, at så denne ^{med} og vippa framomd
unukrappan - og - lyrdi fyrstede med. Nå var Koen
Kamer på fire - så var det alt henni i trein seg-
men li dette ~~satte~~ var det godt å få litt hjelpe-
- den som skulde hjelpe stod da bak lyrdi.

I Rauland er det henni jā stades dei brukte
å slac høy ned frå fjellet. Det er i Rauland,
Vå og Staborgdi Kringar - der Raulandsfjell
ris ons garture. Uppi fjellet er sunneste
fin "græ" (eik) som dei aler. Løypetring han da
ikkje so des ong dei "sle". Dii lagar slan av
bjarke-rislar, bind rotane sammen med ein
gantgelling, Rennas høyat i ator, fiske
Rennlau - byggjer slanavdansfør og sippelhus
- gømme so lett gatt ihop.

Sjær var brenn med i høyomni, men no er de
minder. Det kamm var bil i "taka røki og
frå lassat.

Ja brukte antrekk og rulle høyat er ikke mynt
Brukte "trille" er ikke mynt. - , Bær - mynt.

Det kamm måtte at dei brukte høyquindi til
å leua inn høy med, når det var slukt veg
til høyhuset - men tekniski "høylang"

- 3 Den høyre høye heim: Fra støflar og
utstøttur langt borte: på vinterfjore.
Fra høyat i utgordet: både på
vinter- og sommarfjore, ettersom det var rom
i heimeloda - elles trang til høy.

Na fas diti brukar dei fleste høvsl
høyomri. "Firhøyulung" er den mest vanlege,
- leakk-hjelme ~~større~~ ^{større} enn fram-hjelme.

På gardar dei er bratt her dei steder
for frambyggi "slabbeveier", dei skyt ikkje
sa hardt på hesten utfor-bakk, og er lettare
kjøre med for hesten mat-bakk.

I det siste har dei like si med bil-
hjelen, lette hjuler med gummidekk og luftning.
- Dei brukar dei kvar 2 hjul på vogn, som er
god med langskjøke - der halvparten av
lassen gong framme akkur og halvparten all-
urn, - so det veg jant (lett kjøyre framme)
Dese vognene er breidare enn "firhøyulung"
og lettare, so dei tek større last.

Når du visst mål på vognene, anten det er
4 hjul eller 2 hjul er ikkje godt å gera, da
da det er sa ymse omst det. Da ein
flat og lettdeinum godt er vognen skore
- men på ein bratt og tungdeinum godt er
vognene søndre. (mindre).

På båt denne sløy vognes er det faste
"darrar" bak og fram (som ikkje kan oppfyr-
nes) - og grindar, som ein kunne hekke av
på kvar side.

Før ca 40 år sidan fant ikkje hjul-sledder,
- dei brukte kverr bjaðurmeiar, utan a kunning
i m summan - til høykøying.

Hjulsledder (dil i høyre hovd i) hadde og trenas i
utan a kunning, hadde ca 30 cm høg abeun framme
og bakk, og ei laus fjel, som dei kunne baka
utor på kvar side. Dese ledigjåane stodde eg
til framta (eit) på sleden.

Navnut: "Hjøyslede" tyder sleda med bremias. "Hjøyslede" var et navnet da sleden fikk hjul bakk, og dette navnet gjekk over til sleda med 4 hjul. — Oktor: ei 4 hjuls høvding var kalla "Hjøystede" når den er forsynt med "darrar" og grindar. På vinterfjor brukta ein skomning på meiane — men ikke ^{på} sommarfjor.

Med meiar skulle ein helsk utkjip Køyre elles ålmessvergen, særskilt utkjip last, både slitelet ut meiane på sleden og skodde vegur.

Før ca 40-50 år sidan var ^{et} Kongseien for det mesta

3 vogner: skjæsskøye, lastekjøye og (Kongseien), den sistnemnde var med hjuler bakk og meiar framme.

"Kongseien" - skulle vera noko stoltare enn ein ann. Kongstaur, for den sid, feste dei ~~opp~~^{normalt} d. o. s. dette det ha slått, og når dei Køyrede Kongseien, tok dei heile sløyren og Kongstaur på og la på sleden med toppen frem, stakk ralender gjennom lastdøren og toppen av sløyren gjennom framdøren, — En litj abouru var stikkfjuk i kippen skjedde av. Slike kippa var gull.

Kongseidun var høvding breid til 2 alauos på batnen av sleden, alltid med aksj i inn (og strølline ^{ut}) (so ikkje hjulene kunne aksj sinde) Slike loda dei på 2 og 2 alauos til slutt var full. Den andre utkjip gjorde, for slæren ^{endan} heldt ald på plass. — Sløyrene drog ut da lastet var kom på laven — og den økende lasta av. — Når for kidi brukte dei same hjøylselen både til kom og høg.

Når dei Køyres heim høgde inn settbom, brukas den økkenstude — den er alao. Den har laue "darrar" eller "Kjetta", som kan leggast ned, mest side-

*) Strokkar = ralid av halmen

grindem oppå. Det er mørk parkett som er bra å ha i. Hinner og gründar oppriktig på den lange vegen det kan vera til gjellslått - kan vera fin til 10 til 20 km hinnanfrå - stundom stuttar og stundom lenges. Når vegen er lang er det ein i gjen i hava som lass - oppbruttar ator "røke", so du må dei brusse "høyfeng" - eller lyðtun - rislur oppå til å holde røken - og gjevur godt til med den lange fang. (å gjev - gjevur - gjevde)

Hva høgheit er slitt vinterlass var, er ikkje godt å seia, det kom an på hva slags høy det var, for det er ator skilnad på høyda an dei ymse slags høy: Gjørsla høy på vall høgt tilfells er høyst - lit vinterlass an dette Kunden vega mellom 3 eller 4 skipins (1 skipd. = 160 kg) Eit like atort lass myrhøy veg ca 1 skipd. Dei reksa 2 sumarlass = 1 vinterlass.

Dei brukte berre 4 hest for sleden, men stundom brukte dei 2 sledot for 1 hest, såsom dei har manastkap noko. Sume leser = mylt lass med ein progressum

5-6 Dei som hadde høy saman, krysset him høyst saman - kom alle lass all fort. Det kom an på når og føre men det var Kjørsle. Dei heldt det for best i Kjørsle frå høsten med same myrane var frosmi til og det hadde Roma sija, so det var meifjøre. Kom sniden fyrt myret og vahr hadde frøn til, måtte dei verken med sløyingi til på våren Rantum. För det meste måtte de ha høg på lastene di. Men var det mange på "slape" (i) so verk vegem snert so god at dei Kunden Kjørsle brugla innst.

Alli som hadde høy som skulle him same veg, hadde avhale inn til dei skulle i veg fyret.